

GLEMMER DU

TÅRNBY KOMMUNES LOKALHISTORISKE TIDSSKRIFT NUMMER 5 | SEPTEMBER/OKTOBER 2008

BAG APOTEKETS MURE 1

Cornelia og Tårnby Apotek

FORSIDEILLUSTRATION:

Tårnby Apotek, AmagerLandevej 37
Ca. 1950.

ISSN 1397-5412

Tidsskriftet "Glemmer du" er udgivet af:

© Tårnby Kommunebiblioteker, Stads- og lokalarkivet.

Skrevet og redigeret af: Inger Kjær Jansen

Layout: Anne Petersen

BAG APOTEKETS MURE 1

Cornelia og Tårnby Apotek

INDLEDNING

Tårnby Apotek får til næste år nye lokaler i det sundhedsbus, der er ved at blive opført ved Amager Landevej ved siden af biblioteket. Det er derfor oplagt at lade Cornelia Corneliussen fortælle om sit liv gennem 44 år som defektrice på apoteket. Dengang fremstillede apoteket selv de fleste piller, pulver og miksturer, så arbejdsgangen var en hel anden end i dag. Hermed overgives ordet til Cornelia.

UD AF SKOLEN OG HVAD SÅ?

Da det nu er 10 år siden, jeg sagde helt farvel til faget og ca. 60 år siden, jeg begyndte min løbebane som defektrice på Tårnby apotek, kunne jeg have lyst til at fortælle lidt om hvordan livet og arbejdsgangen formede sig på daværende tidspunkt.

Det gik egentlig helt tilfældigt til, og jeg troede slet ikke, det var det, jeg skulle være, men heldigvis for det, for dette blev mit halve liv og apoteket mit andet hjem.

Jeg var først i en børnehave efter at være kommet ud af skolen, der var jeg 8 mäne-

der. Så syntes min mor, at jeg skulle i huset og lære noget rigtigt. Jeg kom til en lægefamilie på Amagerbrogade, hvor jeg også skulle hjælpe doktoren i konsultationen. På den tid havde jeg fået i hovedet, at det kun kunne være sygeplejerske, jeg skulle vie mit liv til. Jeg var knap 16 år og blev der kun i 4 måneder. Min mor var af den fornuftige slags, der mente at man uanset dreng eller pige skulle lære et fag og kunne noget. Hun havde aldrig selv fået lov til dette. Hun var fra gården "Fremtids Håb" Amager Landevej 76, nøjagtig der hvor nu vores Rådhus i Tårnby Kommune ligger.

Tårnby Apotek, Amager Landevej 37. Ca. 1950.

Min mors søster Gerda fik lov at læse til massøse, hed det dengang, og min morbror Ernst kom i gartnerlære. Men min mor fik aldrig en uddannelse. Hun var bare god til alt det huslige og tillige alt madlavning, så hun måtte nøjes med at blive derhjemme til hun blev gift. Dette gjorde jo de fleste på den tid.

ELEVPLADS PÅ APOTEKET

Så skete det en aften i 1946, jeg var til patruljemøde hos spejderne på Løjtegårdsvej, at føreren Bitten Lerskov, som selv var defektrice på den tid, spurgte: "Hør er der mon ikke een af jer raske piger, der kunne tænke sig at

blive defektriceelev på vores apotek? Vi står og mangler én pr. 1.maj". Vi så spændte på hinanden, et par stykker var kommet i gang med noget ligesom jeg selv, men vi skulle da tænke over dette.

Da jeg fortalte mor om dette, blev hun straks fyr og flamme, for det var i hendes øjne noget af det helt rigtige, og selvfølgelig skulle vi følge det tilbud op.

Jeg sagde op i pæn tid hos lægefamilien, for det førte jo ikke til noget, og "klinikdame" dem var der overhovedet ingen skoler eller uddannelse for på den tid.

Så blev der ringet til apoteket, daværende apoteker Emil Sode aftalte tid til min mor og jeg skulle indfinde os, og aftale alt hvad der skulle til,

samt skrive lærlingekontrakt ,som krævedes, når man var under 18 år. Det var en 3-årig uddannelse, og min kære moster sagde da også: "At der bliver hun såmænd ikke mere end 3 mdr. med den fart hun har på!". Det gjorde jeg dog, det blev til 48 år i alt, når jeg regner de sidste 4 år med på efterløn på Dragør Apotek som hører under Tårnby.

Tårnby Apotek som jeg er oplært på, åbnede 1. oktober 1930. Jeg nåede at tjene under 4 apotekere: Emil Sode, E. H. van der Kühle, Olaf Strøh Andersen og Svend Schytt Larsen.

Ved apoteker Emil Sodes 70 års fødselsdag i 1948.

Bagest fra venstre: discipel Tove Smidt, exam. Pharm Henning Gall, discipel Marianne Hansen, skyllekone fru Rasmussen, skyllekone fru Degn, apotekerkarl Mostrup. Mellemste række fra venstre: defektricelev Esther Borresen, påfyldningsdame fru Mortensen, defektrice Karen Hansen. Fru Mortensen(skranken) og defektricelev Cornelia Cornelussen

Bag apotekeren: Kathinka Petersen(skranken), receptar frk. Kapel, discipel Inge Jensen, kandidat Steengård, apoteker Emil Sode og cand.pharm og førstedame Else Mondrup.

Skranken eller officinet. Ca. 1958.

I LÆRE SOM DEFEKTRICE

Jeg startede altså som defektricelev på Tårnby Apotek 1. maj 1946, og dette var tillige på min 16 års fødselsdag.

Dengang var der jo ikke de samme ensartede krav til forløbet af uddannelsen, som kom senere. Det var dog et krav, at når man var under 18 år, skulle man sideløbende med sin elevtid på apoteket tage en teoretisk uddannelse på handelsskolen af 3 års varighed. For mit vedkommende var det på Købmandsskolen på Julius Thomsens Plads.

Man havde dengang 48 timers arbejdsuge, og 1 time

fri i middagspausen, og alle havde een hel ugentlig fridag. Normalt gik man på aftenskole, men vores daværende førstedame, cand.pharm Else Mondrup syntes, dagskoler var bedre. Så blev det ordnet, at jeg gik dér hver mandag fra kl. 8-14 og havde halv tirsdag i hele elevtiden i stedet. Det var dejligt at tænke på kl. 14.00 efter skoletid helt derude, at nu havde man fri. Det var ikke altid lige spændende, og de fag, vi blev undervist i, havde ikke noget eller meget lidt at gøre med defektricefaget.

Denne undervisning havde bestemt ikke min store interesse, vi havde fag som regning, skrivning, bogføring, handelslære, engelsk og tysk korrespondance, desuden havde vi en gang om ugen timer i apoteksfag, så det var en stor mundfuld ved siden af det daglige arbejde på apoteket. Jeg syntes først, jeg rigtig fik lært at regne på apoteket, hvor alting blev regnet ud i dele og procenter.

FØRSTE DAG

Efter at blive budt velkommen på min første dag på apoteket blev jeg informeret om, at apotekeren, som der stod meget respekt om, altid skulle tiltales i 3. person. Det var kæft, trit og retning. Man spurgte, om apotekeren ønskede kaffen nu, eller kunne apotekeren tænke sig o.s.v.. Det var dog kun til de første 3 apotekere. Da Schytt Larsen overtog apoteket, blev vi alle du's, så fra 1978 blev det nye tider!

Dette bevirkede da også, at jeg i min uvidenhed troede kandidaterne skulle tiltales på samme vis og faldt igennem ved at spørge: "Vil kandidat Rasmussen have kaffe nu?" - hvortil han så op i loftet og snerrede: "Det ved jeg virkelig ikke om han vil?" så lærte jeg det!

Min første dag husker jeg meget tydeligt, jeg skulle lære at tarere (stille vægten tilbage på 0) papdåser og veje tvekulsur natron og karsbadarsalt af i 2 størrelser. Natron i lyserøde og karsbadarsalt i lysebrune dåser. Samtidig blev der fortalt mig, at hvis man spildte

Receptionen. Ca. 1958.

”tarerehagl” på bordet eller gulvet, kostede det lagkage, også når man havde fødselsdag.

Jeg rystede på hånden, og selvfølgelig spildte jeg på gulvet. Da Rasmussen vidste, jeg havde fødselsdag udbrød han straks: ”Orv nu skylder De lige 2 lagkager frk. Corneliusen.” Dette blev ordnet af min kære mor få dage efter.

Jeg må lige indskyde: at komme i lære var meget, meget heldigt. Det var på daværende tid næsten uhørt, at en ung pige skulle i lære, næh, man skulle pænt blive hjemme, til der kom et godt tilbud og så bare blive gift. Jeg kan roligt sige, at jeg ikke kender nogen amagerpige, der fik lov til at lære et fag. Forældrene

mente, det var fint at beholde pigerne hjemme. Dette ikke for at fornærme nogen, men de skulle så med i marken i stedet for og måske til en ussel løn eller ingen, min mor fik ingen. Jeg fik 135 kr. pr. måned første år, 150 kr. andet år, 185 kr. tredje år, og 300 kr., da jeg var udlært. Men da apoteket helst ville beholde sine egne piger tilbød de 350 kr. om måneden, og det var virkelig mange penge i 1949.

TITLER

Rasmussen, førstemanden, rejste en måned efter, jeg kom, og så fik vi frk. Mondrup. Hun var alle tiders og meget dygtig og afholdt. Hun sagde, at frk. Corneliusen var for langt og døbte mig om på stedet til ”Cornelia”, og det navn har jeg heddet og lydt siden. Det står også på min dåbsattest.

Man blev hurtigt døbt om. Disciplen frk. Birthe Rasmussen blev til Ras, og en anden Petersen til Peter. Mange år efter blev fru Caspersen til ”Casper” som hun hedder i

dag over 40 år efter, og som jeg stadig ser.

Det blev jo nemmere at kalde på hinanden. Man var De's med alle, dog ikke os elever imellem. Man tiltalte de mandlige kandidater med titel og navn og de kvindelige med frøken, andet var uhørt.

På den tid, jeg begyndte, var det således Kandidat Stensgård, som var skrankar, Frk. Jacobsen eksam.pharm. og receptar. Hun var altid iført sort satin kittel, den bedste af alle. Så var der frk. Linde, laborant, frk. Mondrup, førstedame, der var med i det hele. Hun tog sig dog mest af regnskaberne, da apotekeren havde haft en lille hjerneblødning med efterfølgende lille lammelse af den ene side. Han haltede lidt og talte stammende med besvær, men kunne dog udtrykke sig og sige sin mening.

Apotekerens kontor. Ca. 1958.

MED APOTEKEREN PÅ SPADSERERTUR

Apotekeren skulle gå tur hver dag med fru eller deres unge pige, frk. Olsen. Men en dag var disse to forhindret og hvad gør man så? Ja, den sidste ansatte, yngste elev kunne gå tur med apotekeren, der var i helt hvidt dress og panamahat. Det var et meget kendt

syn i gadebilledet på Amager Landevej. Og hvor skulle turen så gå hen? Ja, han havde altid haft en mening om at se, hvor hans personale kom fra, og syntes da på den dag, at vi skulle gå en tur hjem til mig, jeg boede ikke så langt derfra. Det må have været et stolt syn at se os to med hinanden under armen, jeg måtte jo støtte. Hans hund, en rød setter, kom

BAG APOTEKETS MURE 1

løbende langt foran og uden snor naturligvis. Der var da heller ikke meget trafik.

Den dag var min mor med ude at plante. Min far havde gartneri og drev ca. 5 tdr. med forskellige grøntsager, alle Amagergrøntsager: selleri, porrer, blomkål, løg, smågrønt osv. Vi boede Amager Landevej 127 lige op ad "A. Hansens Amagerfrø". Men vi kom altså spadserende på landevejen, og min mor med sækkeforklæde var med i marken! Da hun opdagede os, gik hun helt i stå og vidste ikke, hvad hun skulle gøre, for når apotekeren himself i egen høje person kom på besøg, skulle hun og huset helst være i orden. Mor skyndte sig ind og vaskede hænder og glattede hår og nåede at få bakken frem med portvinen og glas. Min far tog dette meget roligt, han var jo altid i arbejdstøj. Han kom også ind, og alt forløb på bedste måde. Men

dette er noget, jeg kan grine af i dag, for tænk hvad man dengang kunne byde en sølle defektrice, man var jo på laveste trin.

PERSONALET

Jeg mener, vi var 12 personer i alt, for udover kandidaterne var der to faste defektricer¹, fru Larsen og fru Katinka Petersen, samt fru Mortensen, der kunne ringes efter ved sygdom eller megen travlhed. Der var 2 disciple og en næsten udlært defektrice frk. Åbrink, som jeg skulle afløse. Desuden var der skyllekonen, fru Rasmussen, og rengøringskonen, fru Lange, samt hr. Mostrup, som var apotekerkarl til alt det grove. Det var også ham, der fyrede op i fyret, når der skulle damp i alle kedlerne og destilleres vand. Det var sådan, at vi

¹ Stillingbetegnelsen defektrice dukkede op i Danmark i slutningen af 1800-tallet og er afledt af det latinske ord defectus, der betyder "mangel". Defektricens hovedopgave på apotekerne dengang var nemlig at udbede diverse "mangler", ved f.eks. at tage varer fra apotekets lager og sætte dem ind på hylderne samt ved at fylde tomme krukker op med medicin.

kogte hostesaft ved damp i store flotte kobbergryder og meget andet. Der blev fyret efter ordrer fra frk. Mondrup, som var førstedame og laborant. Det var i min elevtid hos frk. Mondrup, jeg fik en rigtig oplæring i laborativæsenet og fik indsigt i diverse produktioner. Jeg lavede også en brøler. Der skulle laves levertranvaselin 25%, 1000 gr. Og hvor dum kan man være efter ½ år i branchen. Jeg vejede 1000 gr vaselin af i en stor flot rustfri skål, som var taret og oveni 250 gr. levertran, men ak så passede procenten jo ikke. Jeg sagde det lige med det samme, og min læremester regnede meget hurtigt om for mig med passende vaselin, og så var det glemt. Men jeg var flov, men når man lærer, kommer der da noget hen ad vejen.

APOTEKETS INDRETNING

Jeg vil gerne fortælle lidt om apotekets indretning, men det kan godt blive lidt svært, da Strøh Andersen byggede om et sted i 1960'erne, og Schøtt Larsen igen ca. 1980, og så en gang senere. Så intet ser ud som dengang, med de gamle vægge med hylde og flasker og krukke med de gamle kendte signaturer. Men jeg har mange gode billeder fra tiden, jeg fortæller om, som provisor Erik Højby har taget lige før ombygningen.

Stueetagen

Når man gik op ad trappen, kom man først ind i vindfanget. På min tid var der luge til nattevagten.

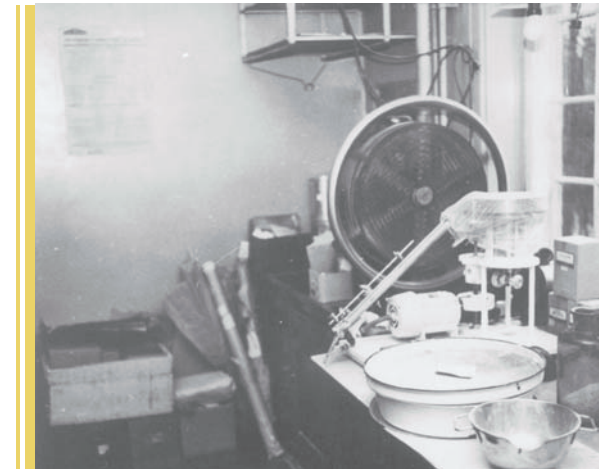
Der var nattevagt hver nat på Tårnby Apotek på den tid og også søndagsvagter, indtil Kastrup Apotek blev åbnet i Skottegården i 1952. Vagten var et lille rum helt bagved med et vindue ud til haven. Fru Lange skulle hver dag lægge sengetøj på, altså skifte til den kandidat, der havde vagt. Det samme rum med

sovesofa plus to stole blev for øvrigt også brugt som vores spise-frokoststue.

Derefter selve officinet (ekspeditionslokale), som kunderne gik direkte ind i. Der var ingen selvbetjening, alt blev hentet til kunderne. Der var to store faste træbænke til "ventere", en hylde med vandkaraffel med glas over og en apoteker-lægevægt. Til højre lå recepturen (hvor recepter ekspederes), og til venstre kontoret. Bagved

defektoren (hvor større påfyldninger fandt sted) og et meget lille tabletrum samt materialekammeret. Det hele var adskilt af store høje mellemlum. En tid lang lavede jeg eller stod for apotekets fremstilling af samtlige tabletter, f.eks. codimagnyl, med frk. Mondrups bevågenhed. Hun kom og gik og holdt opsyn med det hele. Jeg passede tabletmaskinen, mens jeg gik i skranken. Det støvede jo lidt, men så lagde vi en våd gulv-

BAG APOTEKETS MURE 1

Tabletrummet med diafmaskine, hvor Cornelia fremstillede piller. Ca. 1958.

klud ved døren, for ikke at tage det hele med ud. Tænk, der var så få kunder, at det kunne lade sig gøre.

Materialerummet var fyldt op med gamle grønne dåser i alle størrelser, alt stod på latin på disse. Hen ad vejen lærte jeg, hvad de indeholdt. Det hele på apoteket var opdelt i alfabetisk rækkefølge og kunne man sit alfabet var det nemt at finde det ønskede. Dette var droger af alle slags og nogle få ufarlige kemikalier.

Skranken gik på tværs af lokalet og ikke som nu på langs, hvor der er meget større plads.

Da jeg havde været der nogle uger og naturligvis ikke ekspederede endnu, gik jeg ind og kaldte i recepturen: der er kunder i butikken, hvilket jeg ikke skulle have sagt. Jeg lærte, „det hed ”Kunder i skranken”. Der var utrolig mange fagudtryk, bl.a. det at læse en recept, som udenforstående syntes måtte være vanskeligt. Man var i ”lab” først og lærte blandinger, tilberedninger, og hvad de forskellige ting bestod af. Da jeg begyndte at skulle

læse recepter, fik jeg at vide, hvis der stod ”sol” til begyndelse betød det opløsning, og der skulle spørges, om der var flaske med. Så blev der sat +, fordi vi vaskede flasker på apoteket i kælderens. Det var svært at få den mængde, der skulle bruges. Hvis der stod ”syr” betød det saft og ”mixt” stod for mixtur. Dette var lidt af en begyndelse, men jeg følte med tiden at komme godt efter det hele.

Recepturen var ikke ret stor, der var bord hele vejen rundt, og foran vinduet stod frk. Jacobsen og skrev med hånden på signaturen med sin fyldepen: ”Fru Hansen, en spiseskefuld 3 gange daglig” I recepturen var der også hylder hele vejen op og utallige skuffer. De øverste var til pulveræsker eller skydeæsker til afdelte pulver. De nederste skuffer var store og dybe, og der opbevaredes flasker i alle størrelser. I et hjørne af recepturen ved siden af en sort jernvask var et hul med aftræk, hvor der stod et lyseblåt gasapparat. Dette blev brugt, når der stod ”dekokter” eller ”infuser” på recepten. Men

BAG APOTEKETS MURE 1

der blev sandelig også sat en kedel vand over, og vi lavede formiddagskaffe med madam Blå. Men det skulle skjules, for kunderne måtte jo ikke se, vi nød kaffe i arbejdstiden.

Bag ved recepturen var der store høje skydeskabe med alle de færdigpakkede indkøbte ”specialiteter”. Det var dejligt at ekspedere recepter med dem. Specialiteterne var ikke opdelt på samme alfabetiske måde, de stod nemlig efter, hvor de kom fra. Der var et Meco skab, et Alfred Benzon skab og så fremdeles. Således måtte man vide, hvem der fremstillede hvad. Der var forskellige stamopløsninger, og til at begynde med forstod jeg intet af dette. Så sagde kandidaten, jeg bare skulle lægge disse tal på flaskerne sammen og dividere op i 100 og lære, hvad resten bestod af, så kom det af sig selv. Man havde en fin recepturvægt, og efter flasken var tareret fra små fine vægtskåle med hagl, måtte man meget nøje med pegefingeren på venstre hånd holde svagt, mens den højre hånd holdt flasken, altså standflasken, så

der kom lige netop så meget i, som der stod skrevet. Det var om at kunne sit ”hældefag”. Det var værre at hælde fra en grøn 10 liters flaske uden hældetud over i en almindelig 1 liters flaske.

Apotekerens hjem

På 1. salen residerede apotekeren og fru. De havde ingen børn, så det var en kæmpeherstors herskabslejlighed for 2 personer at bebo. Dagligstuen var et rigtigt klunkehjem med blå plydemøbler, store tunge, både sofa, lænestole og en sjov gammeldags 2 personers sofa, hvor man sidder på hver sin side. Der var store tunge portierer med kvaster ind til spisestuen, her har personalet i dag spisestue. Der var tunge draperede gardiner. Det må have været svært at holde for frk. Olsen. Der var herreværelset, der nu er lagerum. Og stuen er nu apotekerens kontor. Der var og er et kæmpestort køkken, en entre med skabe og spejle og et anretterværelse, samt et soveværelse som nu er garderobes med skabe til alle

på apoteket. Så var der også et gammeldags badeværelse med kæmpestort badekar og hvide fliser. Dette er bevaret som toilet til personalet.

Kældrens mysterier

I kælderen var der mange rum med forskellige funktioner. Når man kom ned ad den grimme snoede trappe, som er der endnu, var kælderrummet til højre ”tincturkælder” også kaldt for den kolde kælder. Her opbevaredes alle store standflasker og salvekrukker, beholdere på op til 5 kg. Disse mange beholdere var med fine brændte signaturer på brune flasker og med korkprop. Der var fine salvekrukker af mørkebrunt lertøj med gule påskrifter, over alt fra loft til gulv efter størrelse og hele vejen rundt i rummet.

Senere efter ombygningen blev det hele lavet om, og der kom skyde - rulleskabe af stål med mange hylder, så pladsen blev fuldt udnyttet. Men det var efter ca. 1960, hvor standflaskerne blev afskaffet.

Lige overfor under trappen var damernes garderobe, et lille sørgeligt hul med 6 kna-

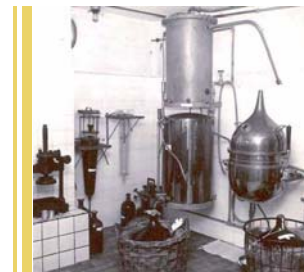

Tinctuskælderen eller den kolde kælder. Ca. 1958

ger og 2 bøjler, Der kunne kun stå 2 personer ad gangen.

Til venstre var det meget store laboratoriumrum med decimalvægt og store og små messinglodder. Disse blev for resten gjort rene i kærnemælk, og dette var elevarbejde. De måtte ikke vaskes rigtigt, så gik der måske noget af dem, og de måtte ikke pudses, fordi pudsecremen kunne sidde som rester og så passede de ikke. Der kom en mand og justerede det hele hvert andet eller femte år. Han stemplede året i bunden, så man kunne se, de var i orden. Alt blev lavet med akkuratesse.

Der var også mange store og små rustfrie stålskabe og porcelænsmortere i flere stør-

Laboratoriet med kobberkedler og pressen, som blev brugt når udtrækket havde stået længe nok. Ca. 1958.

relser og et par gasapparater, sigter i flere numre efter finheden i nettet. Der var store flade træpotter, der var auto-claven (der bruges til at sterilisere med under høj temperatur og tryk), som jeg først var bange for, men efter en grundig indlæring blev god til, bl.a. sterilisation af injektionsmedicin. Desuden var der ampuller og hætteglas som ting som kolber og tragte, der skulle pakkes ind i flere lag papir først.

Ved siden af laboratoriet lå kulkælderen, et værelse ud til haven. Dengang fyldte man koks ind ad vinduet, det må have været store portioner, når man brugte et helt værelse

til dette formål.

Ude i kældergangen til højre var ballonrummet med store 50 liters dunke, der stod på paller. Det var kun apotekerkarlen eller fragtmændene, der kunne tumle disse. Der var et lille rum under trappen. Der stod levertranen for sig selv og lugtede grimt. Det var en grim opgave at skule fylde levertran på flasker, især når man fik at vide, at tromlen skulle tømmes. Det var også et arbejde for yngste defektricelev. Der blev sat hane på og de 50 liter skulle fyldes på 500 ml, 300 ml. og 100 ml. flasker. Dette tog næsten en hel dag. Det var flade flasker med stort hul og skruelåg, der her blev anvendt.

Kældergangen var en smal tarm, og hele venstre side var høje skabe udelukkende med flasker i alle størrelser. Disse blev fyldt op af karlen, som tog dem oppe fra gården i store kasser. Det sidste rum ud mod haven var skyllekælder. Der lugtede så grimt, efter alle de snavsede glas og flasker var kogt, skyllet og tørret i varmeskab.

Den sidste store kælder ud

mod vejen var reservekælderen. Her stod på store hylder 5- og 10-liters flasker med alskens hjemkøbte varer til videreproduktion. På gulvet stod store sække, 50 kg i hver f.eks. talkum, magnesia, hørfro eller ligeså. Der stod også store fustager med låg med kemikalier til senere forarbejdning i laboratoriet. Der var råvarer til det hele, og der var nok af det og meget at lære. Det hele var naturligvis forsynet med latinske navne.

Der var også et langt smalt rum ved siden af ballonkælderen, poserummet til mindre tørre portioner. Poserummet var med skabe og reoler på begge sider, hvor der blev opbevaret mindre portioner af mange forskellige slags the og andre tørrede blade, et utal af forskellige spændende sorter. Dengang kunne en kunde f.eks. forlange 100 gr. hvidtjørn the, så spurgte man: "bær eller blade?", og da standardstørrelser endnu ikke var indført, var det bare ned i kælderen og få det vejret, takseret og udleveret. Jeg så mig omkring. Der var noget der hed manna til fremstilling af mannaaft. Det var i små

stykker og smagte virkelig godt. Nu var det ikke alting, jeg turde smage på, men netop dette tog jeg en lille bid af med mellemrum og suttede på, når ærindet faldt for. Det skulle senere vise sig at jeg fik en voldsom diarré, og så var det slut med mannaen. Det var også godt at smage på og tygge hørfro ved påfyldninger, de smagte som nødder, men som bekendt gav dette jo samme virkning.

Lagerkælder med 5- og 10-liters grønne flasker, tønder og syrebeholdere. Ca. 1958.

Skyllekælderen. Ca. 1958.

Løftets lykkeligheder

2. sal var indrettet til beboelse med 3 værelser, og det er det endnu ud mod Amager Landevej. Lige oven for trappen boede frk. Olsen, husets faktotum. Hun havde tjent der i en menneskealder. De sidste to værelser blev lejet ud til 2 defektricer. Lige overfor var apotekerens vaskehus. For enden af gangen var der et meget stort kartonagerum, som rummede alt i kartonner, poser og alt hvad der skulle bruges til diverse påfyldninger.

På det allerøverste loft kom man ad en hønsstige. Der bredte vi kamilleblomster ud på brunt papir. Når det var højsæson for kamilleblomster, var det almindeligt kendt,

at apoteket købte af folk, der kom i skranken med deres store poser eller kasser. Det blev nøje afvejet i kælderen. Jeg husker ikke prisen pr. kg. Så skulle jeg helt op på loftet med varen. Det var også her svalerne fløj ud og ind ad vinduerne, som stod åbne for at blomsterne kunne tørres. Men hvad svalerne tabte melder historien intet om! Det hele blev sigtet gennem en meget grov sigte, inden det blev fyldt på poser til videresalg. Der var altid en ganske særlig duft, der ombølgede mig i apoteket, ikke noget bestemt, men mange blandede aromatiske dufte. En duft jeg kom til at holde meget af. Når jeg havde været væk på ferie i 14 dage, var det så dejligt at komme tilbage og blive mødt af duften, der kom én i mode og virkede endnu stærkere end før ferien.

Jeg synes et stort kapitel er slut efter produktionen på selve apoteket ophørte.

Fortsættes i næste nummer

FAKTABOKS

- 7.11. 1929 Tårnby Apotek oprettes ved Kongelig Resolution med apoteker Jørgen Emil Sode
- 1.10. 1930 Tårnby Apotek åbner Amager Landevej 37 Med tiden tilknyttes 5 håndkøbsudsalg i Kastrup, Dragør, St. Magleby, Tårnby, Vestbirk Allé og Kongelundsvej
- 1951 Apoteker Harald E.O. v.d. Kühle overtager apoteket
- 1953 Håndkøbsudsalget Kastrup omdannes til selvstændigt apotek
- 1959 Apoteker Olaf Strøh Andersen overtager apoteket
- 1961-1962 Tårnby Apotek ombygges
- 1969 Håndkøbsudsalget på Vestbirk Allé nedlægges og udsalget på Tårnby Torv oprettes, håndkøbsudsalget på Kongelundsvej 290 bliver til apoteksudsalg
- 1978 Apoteker Sven Schytt Larsen overtager apoteket
- 1979 Dragørudsalget lukker og filialen Dragør Apotek oprettes. Håndkøbsudsalget på Krudttårnsvej omdannes til medicinafleveringssted.
- 1980 Apoteket bygges om
- 1993 Produktionslokalerne i kælderen udskilt fra apotekslejemålet og udlejet til Københavns Praktiserende Lægers Laboratorium (KPLL) bl.a. med blodprøvetagning. Flyttes til Amsterdamvej i 2006-2007
- 2006 Dragør Apotek overtages af Kastrup Apotek og Apoteker Peer Nørkjær overtager Tårnby Apotek
- 2008 Tårnby Apotek omfatter i dag: Apoteket på Amager Landevej, udsalget på Tårnby Torv og Kongelundsvej 290

HENVENDELSE & ÅBNINGSTIDER

Hvis du har billeder, oplysninger eller andet af lokalhistorisk interesse, så henvend dig til Stads- og lokalarkivet.

VI HAR ÅBENT

Mandag	12.00 - 19.00
Tirsdag	12.00 - 16.00
Fredag	12.00 - 17.00

STADS- OG LOKALARKIVET HAR DESUDEN UDSILLINGER PÅ:

Kastrupgårdssamlingen
"MIDT PÅ AMAGER" & "KASTRUPGLAS"
Tirsdag til søndag 14.00-17.00
Onsdag 14.00-20.00

Plyssen Amager Strandvej 350:
PERMANENTE OG
SKIFTENDE UDSILLINGER
Lørdag og søndag 13.00-16.00

Stads- og lokalarkivet

TÅRNBY KOMMUNEbiblioteker
Kamillevej 10 . Tlf.: 32 46 05 45
taarnbybib.dk